

[Hauch.]

saadan Lettelse i 3 paa hinanden følgende Terminer. Yderligere har man i Venstres Ændringsforslag givet Udtryk for, at man ønskede, at denne Forstrækning skulde forrentes; der skulde med andre Ord skabes en saadan Situation, at det ikke blev nødvendigt at skaffe Midler til Veje. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg ikke havde haft noget imod, at der var blevet truffet en Ordning, hvorved der var kommet en saadan Konsolideringsfond i Kreditforeningerne, men mit Parti har ikke ønsket det, og det har jeg naturligvis bøjet mig for; den Slags Ting bøjer man sig jo for, naar Partiet har en Opfattelse, som ikke ganske falder sammen med ens egen.

Endvidere skal jeg nævne, at man i de første 4 Paragraffer i det oprindelige Lovforslag søger at faa afviklet den Hjælp, der er en Følge af den hidtidige Henstandslovgivning, idet jeg minder det høje Tings Medlemmer om, at med Hensyn til disse første 4 Paragraffer var der ogsaa ved Sagens Behandling i det høje Folketing Enighed mellem alle 4 Partier. Disse Paragraffer foreslaar vi derfor bibeholdt.

§ 5 i Lovforslaget handler om en Berettigelse til at bevilge Laan. Man har søgt ved denne Paragraf at standse Udlånet. Men i den Skikkelse, hvori Paragraffen foreligger, indeholder den saa mange Undtagelsesbestemmelser, at vi har ment, at denne Paragraf ikke havde nogen egentlig Værdi, og derfor foreslaar vi, at den udgaar.

§ 6 handler om Ret til Opsigelse af Laan, medmindre Kreditorerne indgaar paa, at Renten nedsættes. Vort Ændringsforslag gaar her ud paa, at Grænsen for Opsigelsesretten sættes ved en Forrentning af $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt., hvor Lovforslaget har 4 og $4\frac{1}{2}$ pCt. I Lovforslagets § 6 bestemmes det, at Renten skal være højst 4 pCt. af den Gæld, der ligger inden for 75 pCt. af Ejendoms-skyldværdien, og højst $4\frac{1}{2}$ pCt. for den Pantegæld, der har Sikkerhed uden for de 75 pCt. af Ejendoms-skyldværdien. Venstres Ændringsforslag gaar altsaa ud paa, at Tallene 4 og $4\frac{1}{2}$ ændres til $4\frac{1}{2}$ og 5.

Nu kunde man sige — og jeg tvivler i og for sig ikke om, at det om et Øjeblik vil blive sagt —, at det er Udtryk for, at Venstre ønsker en Forhøjelse af Rentniveauet. Men jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, at naar Konverteringen — den store Konvertering og for øvrigt ogsaa den lille — beklageligvis maa siges at være strandet, i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, saa vilde det dog formentlig være ganske urimeligt at forhindre

private Laan, hvilket vilde blive Resultatet. Det er ganske klart, at naar vi skal regne med en Obligationskurs som den, vi har i Øjeblikket, og sammenligner den med de Tal, der nu findes i § 6, saa vilde det betyde en fuldkommen Standsning af den private Laangivning, om man vedtog Lovforslagets Bestemmelser. Og hvor man foretog en tvangsmæssig Ordning som den, der her er Tale om, vilde det med den almindelige Rentefod, saadan som den nu ligger, ganske aabenbart være en Uret over for de Kreditorer, der havde ydet den Slags Laan. Naar et saadant Ændringsforslag fremkommer, er det altsaa i god Kontakt med den beklagelige Omstændighed, at Konverteringen maa siges at være bristet.

Endvidere foreslaar vi, at §§ 7, 8 og 9 udgaar; for § 7's Vedkommende er det, fordi den i og for sig bliver uden Mening, naar Konverteringen er opgivet. Der kan formentlig ikke være nogen Grund til at fastholde denne Paragraf, naar det er Tilfældet.

Med Hensyn til § 8, der behandler Spørgsmaalet om Hypotekforeninger, har man fra Venstres Side — det findes der ogsaa Udtryk for i Betænkningen — erklæret sig villig til at medvirke til en Ordning, hvorved, dersom det overhovedet bliver nødvendigt at lovgive paa dette Omraade, en Lovgivning kan finde Sted efter de Grundbetragtninger, som har givet Anledning til Affattelsen af den nuværende § 8. Fra Det konservative Folkepartis Side har man ogsaa givet Udtryk herfor, ganske vist med større Forbehold. Men vi har fra begge Partiers Side erklæret, at en eventuel Ordning af Sagen maatte ske gennem en særlig Lov og ikke paa det Lovforslag, som her foreligger.

Hvad angaar § 9, minder jeg om, at § 9 har Relation til Spørgsmaalet om Støtte for de dobbeltmøntede Obligationer, idet der her er Tale om at anvende en halv Million Kroner af Konverteringsafgiften til dette Formaal. Og her er vi igen ved et af de Spørgsmaal, om hvilke man tør sige, at Muligheden for at træffe en Ordning er aaben for den nuværende Regering, idet Tilsagn foreligger baade fra Venstrepartiets og fra Det konservative Folkepartis Side om en Ordning af dette Forhold. Her staar Vejen altsaa aaben for den høje Regering, dersom den ønsker at faa disse Foranstaltninger gennemført efter de Grundlinier, som er angivet i det foreliggende Lovforslag.

Endelig skal jeg sige et Par Ord om § 12; det er den saakaldte Renteparagraf. Her har vi stillet Forslag om, at Renteloven,